

4. MA(U)ZIKONGRES,
konaný v kongresovém středisku Bárka v Točniku čp.1
dne 15.listopadu 2008

DOC.kMÍNRLE:
PRAHRAD, PRADRAK, PRABESTIE

*Ty ukrutný a hanebný netvore,
jsi pozhnaním tohoto mesta,
a navěky jím i zůstaneš.*

Položen do městské krajiny střeží svou podstatu drak.
Už byl kdysi poznán, spoután a usmrčen, ale jen v jednom z nekonečné řady životů.
Patřil jim pouhý okamžik a vzniklo město opředené legendou.
Ti, co tam tenkrát byli, přenesli jeho obraz do městského znaku a svoje činy pečlivě zapsali do památné knihy.
Je možné stát se nesmrtelným...

Vážení přátelé experimentální hradologie, mentální archeologie, tudíž i přátelé mí!

Když kolegové badatelé vypsali téma dnešního Mazikongresu, možná nejen mě to okamžitě evokovalo vynikající přednášku prof.Ducha na 1.Mazikongresu, kde nám s vtipem sobě vlastním představil návrhy hybridních heraldických zrůdiček. Ovšem nyní nic netušící (nevědoucí) kolegové netušili, že mě tématem vskutku nahráli na smeč, neb mám tu čest vám nyní představit a dokumentovat další ze superlativů, vážících se ke Starému Trautnberku. Ano, zatímco na minulých dvou Mazikongresech jsem se s jistou shovívavostí k pořadatelům (a jimi spravovaným pouze lokálně významným lokalitám Žebrák, Točník, Plasy) v podstatě vyhýbal akcentování prázákladního významu nejstaršího českého kamenného hradu - Starého Trautnberka, nelze se opravdu při zadání „bestiář“ vyhnout pojednání o jeho zakladateli - hrdiném uhlíři Trutovi, a saní, kterou přemohl. Pomineme-li populární zvířenu české národní mytologie (1.Bivojův kanec, 2.Přemyslovi volí, 3.Horymířův Šemík, 4.Vlastislavova bitevní letka, 5.Brunčvíkův lev-ovšem taktrochu německého původu, jako původnější tedy uvedeme ještě přemyslovskou plamennou orlici), je nejstarší doloženou českou mýtickou bestií Trutova SAŇ! A to opravdu doloženou (!!!):

- a) Je DATOVANÁ, a to dokonce na den (!),
- b) Je pravdivě, totiž pravděpodobně, věrohodně, tudíž uvěřitelně(!) POPSÁNA jako skutečné zvíře,
- c) Je DOCHOVÁNA - ano, nechť se klasičtí vědátři zalknou hmotnými důkazy, nabíízíme hnedle 2 - vycpanou kůži saně i zkamenělé maso.

ad a) U Trutovského mýtu sledujeme absurdní, přímo retrográdní vývoj slovesné tradice. Zatímco obyčejně se prastaré báje snaží další generace patriotů lokalizovat a dokumentovat, zde proběhlo vše opačně, v této posloupnosti:

1. Nejdříve tu máme **českou historickou událost**, rozhodný (rtuťovitý) uhlíř Trut u osady Úpa (část dnešního Trutnova) dne 20.května L.P.1006 zneškodnil saň, přemyslovským knížetem Oldřichem povýšen do stavu zemanského, při příležitosti zemského sněmu pozván do Brna, kde Oldřichovi dne 1.května L.P.1024 daruje vycpanou saň. Kníže ji ponechává brněnským měšťanům, rtuťovitý (rozhodný) Trut zhrzen odchází ze své domoviny a na pomezí hvozdu-budoucího Křivoklátska zakládá **prahrad** Trutenberk, později zvaný Starý Trautnberk (viz Studie a Důkazová zpráva předložené prvnímu Mazikongresu).

2. V rámci kolonizace podhůří německými osadníky je událost **poněmčena**. Přitom dochází k paradoxní situaci - Trutův hrdinný čin je připisován Albrechtu z Trautenberga, ale jak si ještě ukážeme, i ten je českého původu. Vrátil rod, povstavší z Truta, do Podkrkonoší, a dne 20.května 1096 tu zakládá město Trautenau. Pokud by on měl skolit saň, musel by se ovšem dožít bezmála 100let a saň přitom přemoci již ve svém batolecím věku. V souvislosti s Albrechtem byla saň údajně vytažena na radniční věž. To jest evidentní anachronismus, v té době neexistovaly ani radnice, a v osadách a prvotních městech zřídka vůbec nějaké věže. Kdosi se tedy události snažil dát punc rytířského věku, ale touto lží z události učinil **pověst**.

3. Pověsti se ujímají alchymisté a hermetici a na prostý děj nabalují další a **další významy**. Saň představuje podzemí, surovou Materii, Trut nestálé vlivy. A mezi výklady nechybí téze, kdy saní tlama představuje ozubenou vagínu, která pohlcuje nebožáky zatížené oidipovým komplexem a vyvrhuje homosexuály.

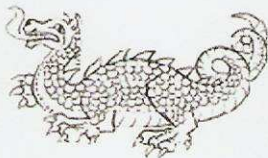
4. Připomeňme, že saň nebyla Trutem pokořena v přímém souboji, ale zneškodněna tak, že byl kůly zahrazen vchod jeskyně a saň pak udušena kouřem. V době národního obrození, a to absurdně v době Fr.Palackého, dochází k úplnému **zkomolení** původní historické události v mýtus českého hrdiny alá sv.Juří. J.Vrchlický pomateně opěvuje Trutův boj tváří v tvář a Mikoláš Aleš při výzdobě Národního divadla saní ještě přidává hlavu a učiní tak z ní draka - netvora. Rukopis Zelenohorský (1818) dokonce výrokem

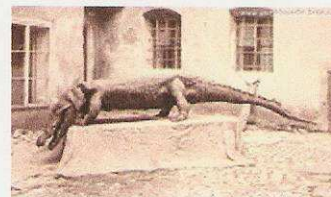
Libuše „...po Ratiboř ot gor Krekonoši, ideže Trut pogubi saň lutu,...“ celý děj posouvá zhruba o 200 let do hloubi historie - ovšem ani já nejsem tak troufalý, abych v tomto smyslu posouval i založení Starého Trautnberka k tak nedostižnému datu.

ad b) Středověký Bestiář, to není katalog oblud, ale kniha o zvířatech a jejich symbolech. Ani „naše“ saň nebyla žádná bájná nestvůra ze Souboru Titánů:

1. Ctěný trutnovský kronikář Simon Hüttel v 16.století popisuje saň nikoli jako pohádkovou nestvůru, nýbrž jako **zvíře** takřkajíc „z masa a kostí“, konkrétně: *15 loktů délky, tlustá jako dosti silný strom* - viz -->. Ani F.J.Beckovský (1700) ještě nepropadl vypravěčské mánii vše zveličovat, ba naopak lakonicky konstatuje, že drak byl *podoběn krokodýlovi* - viz: nešlo o žádný import krokodýla, Mandevillu ve svém cestopisu z popisuje krokodýly viděné v zemi *cocodrillos jsou jako velicí způsoby, jako zde ještěrové*. domácího prostředí, když používá

Ale pozor, opravdu naopak(!) : Jan z let 1322-1356 Pilin takto: „*ti drakové, silní, tlustí a krátké nohy mají čtyři, a jsou také* Tedy Jan již dobře znal běžné draky (saně) ze svého takových příměřů.

2. Jako blesk (resp.dobře známý „Strnadův ohňostrůjný efekt“) z čistého nebe pak zapůsobil nedávný **nález zkameněliny Stegocefala** z období prvohor-permu: stejné geologické vrstvě, jaké vycházejí na povrch též v Starém Městě. Tedy jestliže jsme samu Trutovu saň v prapůvodní českou **prabestii**, nacházíme ve stejné **pradraka** (pokud klasifikujeme saň jako subtyp draka). nálezu: Existuje bláhová domněnka, že ochranný setnutí hlavy a proto Trut volil nepřímou metodu boje - víme, že evoluce zbavila další generace saní nástrojem aktivní obrany - náležitě zubatou tlamou.

vývod - cituji z dopisu Kláry S.Schöppelovi : *Paleontologický nález odpovídá i tomu, že se dračí maso proměnilo v kámen*. Ano, opravdu velmi smělá myšlenka, a byla by jako výplod bláznů zapadla, kdyby metodou vinglrealismu Jistě si vzpomínáte na mé zvukové poselství z hlubin nepřítomnost na minulém Mazikongresu. S právě zakopané dračí maso. Ale teprve když jsme nedalekého Adršpachu erozí z okolního masívu Opravdu radostný nález, ovšem nezbyvá než destruktivní analýze DNA, neboť je součástí národní přírodní rezervace.

3. Po realisticky uvažujících písmácích snad teprve S.K.Tupíček (1743) přidal sani „čtyři nohy a dvě malá křídla“-viz: A opět došlo k paradoxu: Pokud tak činil ve snaze lidového hrdinu dostat až na český Pantheon, naopak dovršil staleté úsilí germánů a hermetiků snížit věrohodnost děje. Jenže o tom, že šlo o skutečnou událost, a že saň byla zvíře, pouze nevídané, nezvykle velké a zubaté, svědčí krom důkazů ad a) a ad c) i tyto zřejmé aspekty události:

- Realistické hodnocení nerovnosti šancí v přímém souboji, které vedly prakticky založeného uhlíře (nikoli rytíře) Truta ke lsti a použití jemu nejlépe přístupných technických pomůcek - dřevěných kůlů,
- celkem rychlá, a u zvířete (tudíž nikoli nadpřirozené bytosti) snadno představitelná a nevratná smrt udušením,
- stejně jako je v líčení Trutovi připisován historický fakt založení 60ti dosud existujících osad, tak je v souvislosti se saní v témže líčení frekventováno realistické označení za „zvíře“,
- jakožto s uloveným zvířetem bylo s usmrčenou saní též naloženo - byla vyvržena, vnitřnosti (i obávané maso) zakopány, kůže jako trofej vydělána a vycpána.

ad c) Vskutku nejen ojedinělá, prostě **jediná na světě** jest nezvratná skutečnost, že máme zachován autentický (!) preparát draka, v tomto případě Trutovy saně. Již skoro 1000let dlí vycpaná saň jakožto dar v Brně, později (asi od roku 1608) v brněnské radnici. A těchto téměř 1000 let se Brňané (brno=místo vlhké, blátivé) snaží si jej duchovně ukrást, přestože:

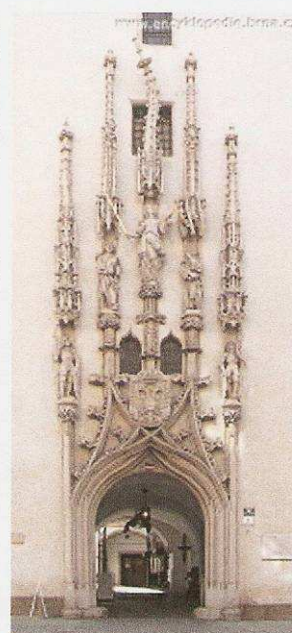
- Jejich **vybájený způsob zničení draka** nehašeným vápnem a sírou neodpovídá dochovanému stavu kůže, naopak:
 - Trutovo využití draka kouřem bylo tou nejlepší impregnací, dehydrací, tedy téměř mumifikací,
 - i rovný šev na břicho vycpaniny odpovídá nikoli roztržení a rozežrání louhem, nýbrž spíše vyvržení a stažení po loveckém způsobu - viz ad b), odst.3, písm d) !
- Trutnov dostal *za saň od Brna zvony*. Lze si jen těžko představit, že by takový ctnostný dar Brňáci vzdálenému Trutnovu poskytli jen tak - uveďme za všechny aspoň jeden příklad z historie, navíc se vážící k místu vzdálenému jen

pár kroků od preparátu: Slovný sochař Pilgram byl roku 1511 najat pro výzdobu portálu radnice. Konšelé za dílo nechtěli zaplatit dříve než bude zcela hotové. To mistra popudilo a nechal svými kameníky vytesat věžičku portálu schválně nakřivo. Celé město se chodilo na pokroucenou věžičku dívat a radní chtěli, aby vše hned napravil. Ale Pilgram se prý jen pousmál a řekl: "Milí páni, věžička na portálu je zrovna tak křivá, jak křivá byla vaše slova. Nikdy se nikomu nepodaří ji narovnat. Vždycky bude ukazovat světu vaši proradnost." Ať už to bylo jakkoli, věžička portálu je křivá dodnes.

3. *Lež má krátké nohy*: Letité tvrzení, že draka dostalo Brno od arciknížete Matyáše při jeho návštěvě v roce 1608, vzalo za své, když byly v archivech radnice nalezeny účty za restaurování draka od červů v letech 1568, 1570 a 1579. Metodou KTMD snadno již dovodíme, že při příležitosti návštěvy arciknížete byl jsoucí drak nejspíše jen zavěšen na odiv do průjezdu radnice.

4. V následujícím století se Brňáci uchýlili k úhybnému manévru: Pokud by nemělo jít nezpochybnitelně o čistě brněnského draka, budeme tvrdit, že jde o „amazonského aligátora“. Ale našťastí se objevil ve vlastních řadách nějaký ten Brutus a nepozorné cenzuře uniklo toto svědectví - cituji v původním znění: „V nákách oltecových dobách, kdesi v Trutnově, hází do placu, že krokóša sejmuli v jeho béváku mukli jakýhosi kalóška, kerýmu hókali Trut. Bylo to kolem járu deset kol, když dávali štatl do placu. Náké jář po tym cajzlovská věška kníža Olda hodil zvaldo na glgačku do Štatlu, na kerý chcel všem natlačit do budky, že jeho synátor bude moravské markab. Vo tym žádňá, že na tak solidní potlach doklapalo hafo borců, protože už ted' se jim klepaly haluze bylo jim jasny, že proběhne burčáková smršť. Na své suprové hajtře dohrnul i správné mlatař Trut s celé své sajtnó a Oldovi dovalil vycpanýho krokóša. Olda měl nédřív fědry, co s tím, ale Trut furt dělал machra, že ho sejmul sám a furt tlačil, aby ho mázl do rathausu. A tak slovo dalo slovo, burčák promile a za chvíli už se krokóš hópал na řetázách, aby každé viděl, jaké je Trut borec“. A tak konšelé nakonec podle novověkého paradigmatu „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“ kapitulovali a roku 1749 do makovice na věži radnice vložili písemné přiznání - uznání původu draka. A cituji z dalších zdrojů: „Aby se sporům oněm konec učinil a pravda vzhledem k původu tohoto zvířete se zjistila, dala obecní rada brněnská r.1759 vytisknouti historii tohoto zvířete“. Všimněte si ovšem nápadné změny: Dokud by měla zůstat saň Brněnská, šlo stále o „draka“, pokud je postoupena jinému gerojovi, jde vlastně jen o nějaké „zvíře“ (!). Dlužno ovšem podotknout, že tato platná rovnice Brněnský drak=Trutnovské zvíře nikterak neodporuje, či naopak potvrzuje všechna shora uvedená tvrzení !

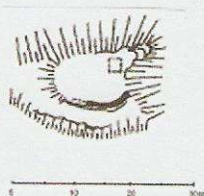
SHRNUTÍ: Uznejme, že nakonec jsme bádáním obdrželi superlativy *dva*: Trutova saň je v rámci zemí Koruny české doloženou bestii *nejstarší* i *nejzachovalejší* (v tomto smyslu tedy zároveň *nejmladší*).

Kraj Horní Falc - HRADY

TRAUTENBERG 6
„Trautenberg“ a majitel Albrecht (al)

V původním ovládacím systému se 13. st. pány v Trautenbergu, kteří s tím chápali potvory, měli sebiti křídlatý drak. V přítomnosti však zastává roli draka, což je zřejmé z mapy.

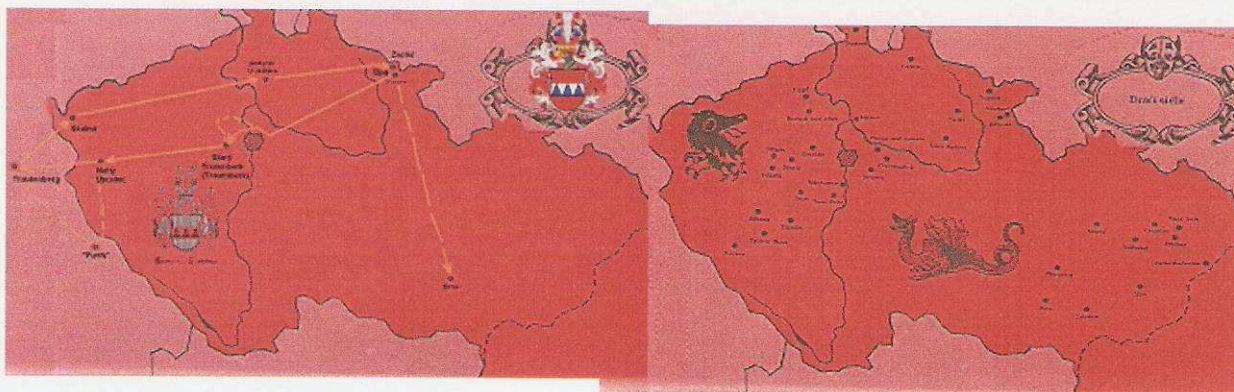

Uznávám, že ne vždy se Kmínrlého, tedy mojí, tedy vynikající metodou TMD (triviálního myšlenkového direktu) dojde k definitivnímu poznání zkoumaného jevu. A tak sice nerad, ale čestně a s neochvějnou hrdoostí na všechny ostatní převratné objevy uvádím dnes **OPRAVU** tvrzení z 15. října roku 2005:

Jako podpůrný důkaz k jinak již dostatečně jinými důkazy podepřenému tvrzení, že Trautenbergové (včetně zmíněného Albrechta) jsou původem český rod pocházející z Truta, jsem uvedl, že v celém Německu neexistuje hrad ani sídlo toho jména. Oprava - existuje, ale nic to nemění na důkazové síle tehdejší studie, neboť oproti českému Starému Trautnberku je německý Trautenberg velmi malý, spíše rozměru tvrze, a založený prokazatelně až ve 13. století! Tedy v podstatě je nové zjištění nikoli vývratem, ale naopak dalším důkazem o původu rodu. Navíc nám nový poznatek dovršuje představu o koridoru šíření rodu (viz mapy na další str.). Není nad grafické vyjádření - mapy totiž skýtají další velké překvapení: Tento trautnberský koridor je shodný s pásem největšího výskytu draků v Čechách, který začíná v Podkrkonoší, směrem přes Smečno a St. Trautnberk pokračuje na Nahý Újezdec, překračuje hranice a možná odbočuje k Furthu, přičemž končí

na německém Trautenbergu. Jakoby Trautenbergové šli po stopách draků a je jen otázkou, nakolik to bylo nějaké prokletí rodu, nebo jestli jen ctili rodovou tradici a provozovali jakési „bajajovské“ řemeslo. A že někudy šli právě oni, je zřejmé ve způsobu zneškodnění bestie. To prokázali již ve Smečně (drak zazděn). Triumfální cestou rod košatí a jedna z větví se vydává zpět do Podkrkonoší. Je téměř jisté, že to bere o něco severnějším koridorem, protože ve Klapém (pod budoucím Hazmburkem) je drak zlikvidován typicky trautnberskou metodou (drak zavalen) a na Kokořínsku pak nacházíme plastiku jednohlavého draka bez křídel - tedy věrný obraz Trutovy saně:

PARALELA: Je mi ctí vyslovit tu nečekaně svérázný druh poklony na adresu zde přítomného hradologa, tónologa a kytarologa Pegi Peťury Kmínka. Když jsem zvěděl jeho nejčerstvější úmysly, totiž obrátit svou životní pouť na český Sever, napadlo mě, že zhruba dvousetletá pouť jeho rodu z Bělé v Podkrkonoší na Prahu a Karlovy Vary, a to dokonce s dočasnou odbočkou do Brna (!) a nynější obrátkou k Severu je - nebojím se to říci - až „proklatě“ podobná pouti Trautenberků. Pegi Peťura spontánně tudíž věrohodně prohlásil, že jej nic takového vůbec nenapadlo, a tak zůstává otázkou, nakolik tu jde o projev známého zacyklování historických úkazů, nějaký energetický otisk v krajině, nebo, nejde-li dokonce o nějakou genetickou predispozici... domysleme sami, kdoví kdo tu před námi stojí (teď sedí)?!

INTERMEZZO: Přátelé! Kudy chodím, tudy volám po nápravě věcí pozemských i nadpozemských: Leč stále:

1) se slaví místo Husova hrdého odchodu do Kostnice jeho zavrženíhodné upálení,
2) i po tom, co jsem v análech našel cennou informaci, že Jiří z Trautenberka byl r.1623 obviněn z účasti na stavovském povstání, stále hrneme do nebohých mladičkových mozků našich následovníků ideologicky podjatou lež o Trautenbercích,

3) přesto, že svobodný pán Trautenberg byl ještě 9.září 1836 při korunovaci císaře pasován za svatováclavského rytíře, kteří „podobně jako rytíři blaničtí, jsou postavami legendárními, jež český lid si odedávna představoval jako ochránce české vlasti“ - psáno 1927(!), ve stejném století je Trutnova saň na trutnovské kašně nahrazena Krakonošem, kterýžto ke Trutnovu nepřísluší rozhodně ani zásluhami, a dokonce ani místně (Krakonošovo začíná až někde za Rechenburkem, u Žaclěře).

A konečně - **ZÁVĚREM:**

Pravdě a spravedlnosti nebylo sice zatím učiněno zadost, ale přibylo nám několik významných letopočtů. Pokud by nynější objevy byly učiněny již na 2.Mazikongresu, mohli jsme tehdy náležitě oslavit MILÉNIUM draka - SANĚ.

Abychom neprošvihli další významné milénium - 1000 let od založení českého prahradu Starý Trautnberk, měli bychom již nyní začít zodpovědně připravovat !

P.P.Kmínek (1984): hradiště St.Trautnberka

